

**Wyrok z dnia 20 września 2002 r.**

**III RN 143/01**

**Agencja celna, która złożyła zabezpieczenie majątkowe za należności celne, jest uprawniona do żądania wznowienia postępowania celnego (art. 256 § 1 pkt 5 i art. 262 Kodeksu celnego w związku z art. 133 i art. 241 § 1 Ordynacji podatkowej).**

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski, Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2002 r. sprawy ze skargi Agencji Celnej „P.” w R. na decyzję Prezesa Głównego Urzędu Cei w W. w przedmiocie odmowy wznowienia postępowania, na skutek rewizji nadzwyczajnej Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Białymstoku z dnia 17 listopada 2000 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu-Ośrodkowi Zamiejscowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania.

### **U z a s a d n i e n i e**

Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, w sprawie ze skargi Agencji Celnej „P.” w R. na decyzję Prezesa GUC z dnia 10 czerwca 1999 r. w przedmiocie odmowy wznowienia postępowania, wniósł rewizję nadzwyczajną od wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego-Ośrodka Zamiejscowego w Białymstoku z dnia 17 listopada 2000 r. [...].

Oddalając skargę Sąd podzielił pogląd organów celnych, że skarżąca nie była stroną postępowania, w którym importerowi samochodu wymierzono opłatę manipulacyjną dodatkową, mimo że upoważnienie udzielone przez niego Agencji obejmowało złożenie zabezpieczenia majątkowego za wprowadzenie tego samochodu na

polski obszar celny. Agencja nie mogła skutecznie złożyć wniosku o wznowienie postępowania, gdyż może to nastąpić tylko z urzędu lub na wniosek strony (art. 241 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, Dz.U. Nr 137, poz. 926 ze zm. w związku z art. 262 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. Kodeks celny, Dz.U. Nr 23, poz. 117 ze zm.).

W rewizji nadzwyczajnej Prezes NSA zarzucił temu wyrokowi rażące naruszenie art. 27 ust. 1, art. 22 ust. 2 pkt 2 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym w związku z art. 241 ust. 1 Ordynacji podatkowej oraz art. 262 Kodeksu celnego i wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 262 Kodeksu celnego do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Ordynacji podatkowej. Wynika stąd, że w sprawie mają zastosowanie artykuły tej Ordynacji dotyczące pojęcia strony postępowania (art. 133) oraz sposobu wznowienia postępowania celnego (art. 241 ust. 1). Przepis art. 133 stanowi, że w postępowaniu stroną jest każdy, kto żąda czynności organu, do kogo czynność organu się odnosi lub czyjego interesu działanie organu choćby pośrednio dotyczy. Błędne przyjęcie przez Naczelną Sąd Administracyjny, że skarżąca nie jest stroną postępowania uzasadnia uwzględnienie rewizji nadzwyczajnej. Sąd pominął bowiem następstwa tego, że importer samochodu udzielił Agencji nie tylko pełnomocnictwa do reprezentowania go przed urzędem celnym. Umowa między stronami przewidywała także złożenie przez agencję zabezpieczenia należności celnych (art. 256 § 1 pkt 5 Kodeksu celnego). Agencja (osoba ją prowadząca) ponosi wówczas pełną odpowiedzialność wobec Państwa ze złożonej kaucji gwarancyjnej (art. 258 § 1 i 3 tego Kodeksu). Działanie organu celnego, wymierzające opłatę manipulacyjną importerowi, za którego zabezpieczenie należności złożyła agencja celna, dotyczy interesów tej agencji.

Taki pogląd wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 kwietnia 2000 r., III RN 155/99 (OSNAPiUS 2001 nr 3, poz. 59), wydanym na podstawie poprzedniego stanu prawnego. Pojęcie strony w postępowaniu celnym określał wówczas art. 28 KPA stanowiący, że stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie, albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Pod rządem Ordynacji podatkowej, która rozszerzyła pojęcie strony

postępowania, dodając wzmiankę, że wystarczy, aby dotyczyło ono jej interesów „choćby pośrednio”, pogląd ten jest oczywiście uzasadniony.

Skarżąca Agencja była zatem stroną postępowania celnego i mogła na podstawie art. 241 ust. 1 Ordynacji podatkowej żądać wznowienia postępowania.

Z tych względów na mocy art. 393<sup>13</sup> § 1 KPC w związku z art. 10 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego... (Dz.U. Nr 43, poz. 189 ze zm.) orzeczono jak w sentencji.

=====